

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XVI. Iacob. Sadolet. Episc. Carpent. Sebastliano Gryphio S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

tantopere in tuis scriptis ornas, eo que honore afficis, quo maiore nemo afficere quenquam potest, quid dicam, vix reperire mihi posse videor. Nam si eas in me laudes agnoscam, quas tu mihi tribuis, timeo, ne arrogans: sin repudiem pland atque rejiciam, ve reor, ne ingratus aduersus te sim, cum de tuo iudicio ipse detraham, eo ipso vnde sim ornat. Quam obrem vt in difficili eius modi causa, ad id me vertam, quod meo pudori maximè est consentaneum: vt tibi agam pro tua ista humanitate & erga me beneuolentia gratias, me que tibi hoc nomine obstrictum esse confitear. Quod facio equidem, & libens facio: tibi que persuasissimum esse cupio, te a me singulariter amari, vel ingenij, & virtutis, & probitatis tue causa: vel eius officij atque amoris, quo me ipse prosequeris: vel quod eorum & temporum, & hominum, in tuis literis mentio facta est, quorum meam & memoriam, & te gaillos beneuolentiam, dies nunquam delere obliuione vlla potest. Vt præter id, quod tuo nomine tibi debeo, quantum etiam illos dilexi, totum in te persequar, Quo me in te animo esse, si eius venerit, te ipsa, experiendoq; cognosces. Vale. Carpentoradi VI. Cal. Iunij, M.D. XXXVI.

XVI.

IACOBI. SADOLET. EPISCOPI. CARPENTORADI.
Sebastiano Gryphio S. P. D.

SUPERIORIBUS proximis diebus, cum esset allatus ad me liber Aeonij Palearij, de immortalitate animorum, præclarâ inscriptionem præ se ferens, eamq; rem totam heroico carmine complexus, legere eum statim perquam auide cœpi: quasi tentaturus, an promisso satisfaceret, qui tam sublimem titulum operi suo præposuisset. Atq; ibi video, id quod mihi primum summæ voluptati, deinde penè incredibilem admirationi fuit, rem tantam quanta altera nulla est, quæ quidem scriptorum ingenijj propolita sit, tam grauer tam eruditè, tam etiam & verbis & numeris aptè atque eleganter tractatam esse, nihil vt ferè nostrorum temporum legerim, quod me in eo genere delectarit magis. Nam nec sententiarum orationisq; vbertas, in tam difficili ac penè spinosa materie, vlla desideratur, nec in exponendis rebus reconditis lux atque facilitas. Numerus porò carminis is est, vt videtur Lucretium velle imitari, redolet enim antiquum illud: sed in sapore humanitatis conditus est, vt asperitate dimissa, vetustatis tamen auctoritas salua remaneat. Atque hæc in vniuersum ista iam partium singularum propria, nihil non Latine dictum, nihil non accuratè, quòue iudicium & diligentiam adhibita esse non pateat: multa que præterea vbique inuentia ingenij & re-

virtutis luminibus, & quod ego pluris quam reliqua omnia fa-
 cio. Christiana mens, integra, castaq; religio, erga Deum ipsum
 honor, pietas, studium, in eo libro vel maxime, non solum doce-
 re meos errantium, sed etiam animos incendere ad amorem
 purae religionis possunt. Sed quorsum haec, mi Gryphi? Primum
 volui dare testimonium apud te doctissimo viro, ut quid de eo
 sentirem tu plane cognosceres. Deinde à te petere, id quod ipse
 quoque cuius volo causa, & petit à te per literas, & summe flagi-
 tari, ut eius hocce treis libellos tuis formis exprimendos cures. In
 quo ille valde suo honori, ego meae cupiditati satisfactum fore
 abis te arbitratus sumus. Noli enim putare non apud Italos o-
 mnes enim esse nomen in magna gratia. Quicquid prodit ex of-
 ficina tua, id ita demum & rectum & probatum habetur omni-
 bus, si in eo tuum nomen sit praescriptum. Nota est enim pro-
 bria, & diligentia tua, nota crudiritio. Quid igitur restat, nisi ve-
 re de bonis & amantibus tui morem libenter geras? Quod ta-
 men semper sponte tua facis, nunc mea etiam causa facere pro-
 pterius debes, qui meam fidem atq; officium in hac re agi iudi-
 cium eorum, ut tu scias, in hoc ipse libro honorificentissime ap-
 pellamus, secundo (ut opinor) volumine, ut tibi haec opera mihi
 quoque una cum Aonio, non ipsi soli praestanda sit: quando quide-
 m tu me amore iam pridem, atq; observantia tua mirifice es
 complexus. Nec erit cur te peniteat, hunc talem librum Actij
 Suetij, & Vale doctissimorum hominum, ac praestantissimorum
 poetarum scriptis adiunxisse: cum quibus certè hic iure compa-
 rari potest. Nam & in eadem argumenti sententia sanctitate que
 erantissimè versatur, & philosophia praeterea rationibus vberius
 circumtractus. Sed hoc tu per te atque bene cognosces. Illud utiq;
 tibi persuasum habere debebis, quicquid in hac re ex mea & A-
 onij voluntate effeceris, id utriusq; nostrum fore gratissimum. Eadem
 haec de te, quo eam magis mihi cura esse intelligas, meis verbis
 recte age, vir optimus, ac veterè mecum amicitia coniunctus,
 Thomas Sertius sic enim ei à me mandatum est. Qui & vrin me
 semper potissimus fuit, & pro eo studio, quo probos & erudi-
 tos homines sui similes prosequitur, non dubito quin diligenter
 officio functurus sit. Vale mi Gryphi. Carpentoraeti. III. Calend.
 Iulij. M.D. XXXVI.

XVII.

IACOB. S ADOL. EPISC. CARPENT. GA-
 latio Florimoni Suesano S. P. D.

In astate eodem tempore accepi literas: quarum altera ex
 Beato Ferrarienti, rescribis, VI. Cal. Ianuarij erant datae:
 H a altera